ἐθρύφην (od *θρύπτω*) zamienia się na *ἐτρύφην*,
φεφίληκα (od *φιλέω*) - - - *πεφίληκα*,
θύφω - - - *τύφω*,
θρέφω - - - *τρέφω*,
ἐθάφην (od *ΘΑΦ*, *θάπτω*) - - - *ἐτάφην*,
θριχός (od *ΘΡΙΧ*, *θρίξ*) - - - *τριχός*,
θρέχω - - - *τρέχω*,
θαχύς - - - *ταχύς*,
θίθημι - - - *τίθημι*.

Jeżeli więc w odmianie wyrazu druga aspirata ginie, pierwsza naturalnie wraca się, np.

ἐτρύφην ale *θρύπτω*, *θρύψω* *τριχός* ale *θρίξ*,
τρέφω - *θρέψω*, *θρέμμα* *ταχύς* - *θάσσων*,
ἐτάφην - *θάπτω*, *θάψω* *τρέχω* - *θρέξομαι*.

Uwagi.

1. Prawidło to względem zamiany pierwszéj aspiraty na mocną podlega niektórym wyjątkom. Wtenczas tylko zamiana ta ma miejsce, kiedy albo obiedwie aspiraty do Źródłosłowu należą, np. *τριχός* od *ΘΡΙΧ*, *τρέφω* od *ΘΡΕΦ*, albo też pierwsza aspirata należy do reduplikacyi, druga do Źródłosłowu, np. *πεφίληκα* zam. *φεφίληκα*, *κέχυται* zam. *χέχυται*, *τίθημι* zam. *θίθημι*.

2. Przeciwnie nie zmienia się aspirata pierwsza wcale, kiedy aspirata druga należy do zakończenia przybranego; a zatem:

a) w zakończeniach biernych zaczynających się od *θ*, np.
ἐθρέφ-θην, *θρεφ-θῆναι*, *θαρφ-θήσεσθαι*,
ἐθάφ-θην, *θαφ-θείς*, *θαφ-θήσομαι*, *τεθάφ-θαι*,
ἐχύ-θην, *χυ-θῆναι*.

Wyjątek znów jednak stanowi *Aor. I. Pass.* i Czasy od niego pochodzące dwóch tych Słów: *θεῖν* i *τιθέναι*, które stosują się do ogólnego prawidła, t. j. *θ* Źródłosłowu przechodzi w mocną *τ* przed zakończeniami zaczynającemi się od *θ*, np. *ἐτύθην*, *τυθήσομαι*; *ἐτέθην*, *τεθήσομαι*;

b) w zakończeniu *Imperati*wu *θι*, np. *φά-θι*, *τέθνα-θι*;

c) w zakończeniach Przysłówkowych *θε(ν)* i *θι*, np. *Κορινθό-θεν*, z Koryntu, *Κορινθό-θι*, w Koryncie;

d) we wszystkich zakończeniach pochodnych, np.
φθί-θω (od *ΦΘΙ*), *σχέ-θω* (od *ΣΧΕ*);

e) w aspirowanem zakończeniu *Perfecti α*, tych Słów, których charakterem jest wargowa albo podniebienna, np. *τέθλιφα* (zam. *τέθλιβ-α*.

Podług tych podanych prawideł porównajmy następujące formy, w których

a) Aspirata zamienia się:	*b)* Aspirata nie zamienia się:
τρέφω, *τέτροφα*, *ἐτράφην*	*ἐθράφ-θην*, *τεθράφ-θαι*,
ἐτάφην, *τάφος*	*ἐθάφ-θην*, *τεθάφ-θαι*,
ἔταφον (*Aor. II.*)	*τεθάφ-θω*, *τέθλιφα*.

3. W zakończeniu *Imperati*wn *Aor. I. Pass.*, w którem obydwie zgłoski zaczynaćby się powinny od *θ*— a zatem *θηθι*—, nie pierwsza, lecz druga aspirata zamienia się na mocną (*θητι*), a to dla tego, aby się *θ*, będące cechą Czasu, nie zatarło, np. *τύφθητι* zam. *τύφ-θη-θι* albo *τύπ-τη-θι*.

4. We wyrazach złożonych Aspiraty mogą zaczynać dwie zgłoski po sobie, np. *ἀχθοφόρος*, *ὀρνιθοθήρας*, *ἐφυφή*, *καθυφίημι* itd. Jedyny wyjątek stanowi *ἐκχεφία* (od *ἔχειν* i *χείρ*), zawieszenie broni.